

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/66/2015
Identifikačné číslo spisu:	8013200829
Dátum vydania rozhodnutia:	20.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8013200829.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Vranov nad Topľou, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Okresný úrad Vranov nad Topľou, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, za účasti: C. C., bytom X. C. XXXX/XX, E. L. P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2013/144-02 zo dňa 5. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/38/2013-29 zo dňa 18. decembra 2014 v spojení so zmenovým uznesením č. k. 2S/38/2013-37 zo dňa 2. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/38/2013-29 zo dňa 18. decembra 2014 v spojení so zmenovým uznesením č. k. 2S/38/2013-37 zo dňa 2. februára 2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2013/144-02 zo dňa 5. apríla 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalobcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žaloba domáhal zrušenia rozhodnutia Obvodného úradu Vranov nad Topľou č. 2013/144 zo dňa 5. apríla 2013, ktorým podľa § 52 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 372/1990 Zb.“) a podľa § 87 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. uznal obvineného C. C., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom A. X. C.. XXXX/XX, E. L. P., vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil pokutu vo výške 15 eur.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že predmetom preskúmania postupu a rozhodnutia správneho

orgánu súdom v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy OSP môžu byť iba rozhodnutia vydané v konaní o proteste prokurátora nie však pôvodne vydané základné rozhodnutie správneho orgánu, ktorým v danom prípade žalovaný rozhodol o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a uložil obvinenému z uvedeného priestupku sankciu podľa § 11 ods. 1 písm. b / v spojení s § 49 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. vo výške 15 eur. Výkonaným dokazovaním zistil, že v prejednávanej veci nebolo správnym orgánom protestu prokurátora vyhovieť a celý spisový materiál ako aj samotný protest bol postúpený Ministerstvu vnútra SR, ktorý protestu prokurátora nevyhoviel a rozhodnutie správneho orgánu zo dňa 5. apríla 2013 pod č. 2013/144-02 potvrdil. Konštatoval, že konaním správneho orgánu jednoznačne nedošlo k porušeniu ust. § 87 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. Na základe písomných dôkazov, ktoré správny orgán mal, vydal v súlade s týmto ustanovením rozkaz o uložení sankcie za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. S poukazom na zásadu „ne bis in idem“ dal krajský súd do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo 41/2008 z ktorého vyvodil záver, že sankcionovaniu páchatel'a za skutok posúdený ako priestupok zásadne nepredstavuje uvedenú prekážku, aj keď ide o skutky v princípy totožné. V zmysle § 9 ods. 1 Trestného poriadku je trestné stíhanie neprípustné, ak sa skoršie stíhanie obvineného pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu, resp. iným na jeho úroveň postaveným rozhodnutím. Preto ani samotné rozhodnutie správneho orgánu zo dňa 5. apríla 2013 nepredstavuje prekážku v zmysle zásady „ne bis in idem“ nie dva krát za ten istý skutok, pretože až na základe ďalšieho vyšetrenia u poškodenej zo dňa 21. marca 2013 boli zistené tie skutočnosti, na ktoré žalobca v žalobe poukazuje. Krajský súd tak považoval napadnuté rozhodnutie za zákonné, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/229/2010 zo dňa 21. septembra 2011 a sp. zn. 6Sžo/4/2012 zo dňa 30. januára 2013 a žalobu zamietol.

Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania účastníkom krajský súd odôvodnil s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p.

Opravným uznesením č. k. 2S/38/2013-37 zo dňa 2. februára 2015 krajský súd podľa § 164 OSP opravil záhlavie rozsudku zo dňa 18. decembra 2014 č. k. 2S 38/2013-29 tak, že doplnil označenie účastníka súdneho konania C. C..

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca žiadajúc rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie správneho orgánu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Poukázal na žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia Obvodného úradu Vranov nad Topľou, odboru všeobecnej a vnútornej správy zo dňa 5. apríla 2013 sp. zn. 2013/144 z dôvodu, že skutok, za ktorý bol C. C. uznaný vinným sa stal 21. februára 2013, avšak následne, a to dňa 21. marca 2013 vyšlo najavo, že vo veci sa javí podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie správneho orgánu tvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej v zmysle zásady „ne bis in idem“ toto rozhodnutie je potrebné zrušiť, aby vo veci mohlo byť vedené trestné konanie. S odôvodnením rozhodnutia krajského súdu nesúhlasil a považoval ho za nezákonné. Poukázal na judikatúru ESLP, podľa ktorej zásada „ne bis in idem“ vyjadruje zákaz opakovania trestného konania, pričom za trestné konania sa v rozhodnutiach tohto súdu rozumejú aj iné konania, ktorých výsledkom je uloženie sankcie a ktoré boli uzavreté konečným rozhodnutím a to takým, proti ktorému nie je prípustný riadny opravný prostriedok. Podľa tejto judikatúry zásada „ne bis in idem“ musí byť aplikovaná aj vo vzťahu ku konaniu o priestupkoch a iných deliktoch, nielen v konaní o trestných činoch navzájom a v rámci Európskej únie sa uplatňuje už nielen vnútroštátne, ale aj medzi členskými štátmi únie navzájom. Poukázal na základnú zásadu „ne bis in idem“ vyjadrenú aj v § 2 ods. 8 Trestného poriadku, ktorá nie je obmedzená len na trestné konania, keďže z hľadiska tejto zásady je rozhodujúcou totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie.

3.

Žalovaný správny orgán sa v podanom vyjadrení k odvolácii stotožnil s rozsudkom krajského súdu a navrhol ho potvrdiť. Rozkaz o uložení sankcie za priestupok podľa jeho názoru v správnom konaní

nepredstavuje vo vzťahu k trestnému stíhaniu prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Poukázal predovšetkým na ustanovenie článku 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vychádza aj čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a následne ustanovenie § 2 ods. 8 a § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku. S poukazom na ust. § 250 ods. 5 OSP záverom zdôraznil, že žalobou prokurátora rozkaz o uložení sankcie za priestupok nie je možné napadnúť.

4.

Účastník konania, C. C. vo vyjadrení k odvolaniu poprel spáchanie skutku, ktoré sa mu kladie za vinu. Uviedol, že je invalidný dôchodca a má zdravotné kardiologické problémy. Vzniknutú situáciu považuje za účelovú.

5.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1, 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca - okresná prokuratúra - domáhal zrušenia protestom prokurátora napadnutého rozhodnutia - Obvodného úradu Vranov nad Topľou - rozkaz o uložení sankcie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. z dôvodu, že vo veci sa javí podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Podľa názoru žalobcu tvorí (preskúmvané) rozhodnutie č. 2013/144 zo dňa 5. apríla 2013 prekážku veci právoplatne rozhodnutej a v zmysle zásady „ne bis in idem“ nikto, teda žiadna osoba nemôže byť opätovne stíhaná za ten istý skutok.

Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým prokurátor vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy. Oprávnenie prokurátora na vydanie protestu a podmienky vydania protestu upravuje zákon o prokuratúre (zák. č. 153/2001 Z. z.).

Protestom prokurátor upozorňuje orgán verejnej správy, že ním vydaný právny predpis, rozhodnutie alebo opatrenie je v rozpore s právnymi predpismi (resp. právnymi predpismi vyššej právnej sily). Ak dotknutý orgán verejnej správy, resp. jeho nadriadený orgán neodstránil súlad s právnymi predpismi (vydaním rozhodnutia, opatrenia alebo predpisu, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi), môže sa prokurátor obrátiť na súd. Súd môže zrušiť napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie, v prípade právneho

predpisu môže súd vysloviť jeho nesúlad s právnymi predpismi vyššej právnej sily.

Protest proti rozhodnutiu môže prokurátor podať do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať riadny opravný prostriedok, do troch rokov od jeho vydania. Uvedená zákonná lehota bola v danom prípade dodržaná. Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. 2013/144-02 je zo dňa 5. apríla 2013. Protest prokurátora podľa § 22 ods. 1 písm. c / zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre je zo dňa 2. júla 2013.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona o prokuratúre, prokurátor je oprávnený podať protest proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Ustanovenie § 26 zákona o prokuratúre upravuje postup správnych orgánov po doručení protestu prokurátora.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním, ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Krajský súd svoje rozhodnutie založil na konštatovaní, že konaním správneho orgánu - vydaním trestného rozkazu nedošlo k porušeniu ust. § 87 ods. 1 zákona o priestupkoch. Obvinený z priestupku svojim konaním naplnil skutkovú podstatu priestupku uvedenú v § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch a vychádzajúc aj z právneho názoru odvolacieho orgánu t.j. Ministerstva vnútra SR nič nebráni v pokračovaní trestného stíhania voči obvinenému aj napriek existencii rozhodnutia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

S vyššie uvedeným záverom, ku ktorému dospel krajský súd, sa odvolací súd nestotožnil.

Podľa čl.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z obsahu administratívneho spisu a z listín založených v súdnom spise vyplýva, že dňa 21. februára 2013 sa S. C. s manželom (obvineným z priestupku) C. C. pohádali, tento jej vulgárne vynadal, raz ju udrhel otvoreniu dľaňou po tvári, pričom sa následne udrhla o čelo postele. Z lekárskej správy vyplýva, že bola v ten istý deň ošetrená v chirurgickej ambulancii. Podľa zistenia lekára jej bolo spôsobené zmliaždenie hrudníka a tváre, čo je ľahší úraz s dobou liečenia do 7 dní. O oznámení o spáchaní priestupku vyhotovil policajný orgán záznam č. ORPZ-VT-OPP3-88/2013-P. V zázname o podaní vysvetlenia ku spáchaniu skutku sa C. C. priznal. Obvodné oddelenie PZ Vranov nad Topľou zaslalo dňa 21.03.2013 Obvodnému úradu, odboru všeobecnej a vnútornej správy Vranov nad Topľou správu o výsledku objasňovania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. spáchaného C. C. ako podnet na začatie konania o priestupku.

Správny orgán dňa 5. apríla 2013 vydal rozkaz o uložení sankcie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 87 ods. 1 zákona o priestupkoch a uznal C. C. vinným zo spáchania priestupku, ktorý sa mu kládol za vinu.

Dňa 26. apríla 2013 obdržala Okresná prokuratúra Vranov nad Topľou podnet Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou, ktorým sa policajný orgán domáhal podania prokurátorského opatrenia a to protestu prokurátora proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok, nakoľko následne zistil, že vo veci sa javí podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví, čo doložil listinnými dôkazmi. Po dodatočnom

ošetrení poškodenej u ošetrujúceho lekára a v chirurgickej ambulancii (11. marca 2013 a 21. marca 2013) bolo zistené, že dňa 21. februára 2013 jej bolo spôsobené zranenie a to viacnásobná zlomenina rebier s dobou liečby a práceneschopnosťou v trvaní 4 týždne.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd a zhodne aj krajský súd, mal za preukázané, že rozkaz o uložení sankcie za priestupok sa stal právoplatným v prvom stupni správneho konania vedenom na Obvodnom úrade Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy pod č. 2013/144, nakoľko proti nemu nebol podaný opravný prostriedok.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že rozkazom o uložení sankcie za priestupok bol C. C. uznaný vinným z dôvodu, že dňa 21. februára 2013 spôsobil zranenie svojej manželke s dobou liečenia 7 dní. U poškodenej manželky bolo po dodatočnom ošetrení u jej ošetrujúceho lekára a v chirurgickej ambulancii zistené, že dňa 21. februára 2013 jej bolo spôsobené zranenie s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 4 týždňov. Z lekárskej správy zo dňa 21. marca 2013 vyplýva, že poškodená utrpela viacnásobné zlomeniny rebier s dobou liečenia od 4 týždňov, čo potvrdil aj ošetrujúci lekár poškodenej na Obvodnom oddelení PZ Vranov nad Topľou.

Podľa § 123 ods. 4 Trestného zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a podľa § 492 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SPP“) považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za nesprávne a nesúladne so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie nesprávneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza, že niet pochybností o tom, že žalovaný, t.j. prvostupňový správny orgán (pôvodne Obvodný úrad Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej a vnútornej správy) na základe predloženého spisového materiálu Obvodným oddelením PZ Vranov nad Topľou, ktorý mu bol predložený na prejednanie, na základe správy o výsledku objasňovania priestupku, ako aj samotného priznania sa obvineného dospel podľa § 49 ods. 1 písm. d/, ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b/ aplikujúc ust. § 87 ods. 1 zák. č. 372/1990 Z. z k právnomu záveru, na základe ktorého rozhodol o vine a treste obvineného z priestupku. Rozkaz o uložení sankcie za priestupok a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, navrhovateľka nerozporovala. Okamžikom právoplatnosti rozhodnutia - rozkazu o uložení sankcie za priestupok - konečné rozhodnutie zakladá prekážku druhého konania. Zákaz odpadá, pokiaľ je táto prekážka odstránená a je teda možné pokračovať v konaní. Prekážka musí byť odstránená v príslušnom konaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v súlade s plnou jurisdikciou v danej veci nepostupoval náležite v intenciách príslušných právnych noriem, náležite sa neoboznámil s protestom prokurátora a vo veci nezistil skutočný stav veci.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, tvoriaceho súčasť spisu krajského súdu, mal odvolací súd preukázané, že dňa 21. februára 2013 bol C. C., uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb., na tom skutkovom základe, že skutkom kladeným mu za vinu spôsobil zranenie svojej manželke s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní, pričom, týmto skutkom jej spôsobil zranenie s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 4 týždňov. Napriek tomu, že spôsobené zranenie poškodenej osoby s dobou liečby (pôvodne v trvaní do 7 dní) v trvaní 4 týždňov bolo preukázateľne zistené u ošetrujúceho lekára až dňa 21. marca 2013, t.j. po zaslaní správy o objasňovaní priestupku na začatie konania o priestupku (do vydania rozkazu o uložení sankcie za priestupok dňa 5. apríla 2013) tak, ako to uvádza žalobca v proteste prokurátora a vo všetkých svojich podaniach doručených súdu, nemožno považovať právne posúdenie spáchaného skutku za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že pred vydaním rozhodnutia dňa 5. apríla 2013 správny orgán nemal vedomosť o neskoršej lekárskej správe poškodenej, ktorou Obvodnému oddelenie PZ Vranov nad Topľou dňa 15. apríla 2013 oznámila, že fyzickým napadnutím jej bolo spôsobené zranenie a to viacnásobná zlomenina rebier s dobou liečby 4 týždňov, tento nedostatok bolo možné odstrániť práve v konaní o proteste prokurátora, pretože bolo preukázateľné zistené, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané na základe skutočného stavu veci. Prokurátor sa o nezákonnosti takto vydaného rozhodnutia dozvedel následne dňa 26. apríla 2013, kedy obdržal podnet obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou, ktorým sa policajný orgán domáhal podania prokurátorského opatrenia a to protestu prokurátora podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zák. č. 153/2011 Z. z. o prokuratúre proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok, nakoľko následne zistil, že vo veci sa javí podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, čo doložil listinnými dôkazmi.

Z článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie. Z noriem obsiahnutých v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná, majú kľúčový význam čl. 14 ods. 7 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 4 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení neskorších protokolov publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb. (ďalej len „Dohovor“). Konkrétne podľa čl. 4 ods. 1 Dohovoru Protokolu „nikto nemôže byť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku tohto štátu“ sa niekedy javí problematické podradiť pod tu použitý pojem „trestný čin“, či je podstatný skutok alebo jeho právna kvalifikácia, druh vedeného konania alebo iné aspekty.

V prípade posúdenia zásady „ne bis in idem“, t.j. zásady či sa jedná o jednu a tú istú vec (idem) nemôže byť len totožnosť skutku, lebo v danom prípade jedným konaním boli porušené normy nielen správneho práva, ale aj práva trestného. V čase, kedy poškodená podala oznámenie na Obvodnom oddelení PZ, po zaslaní správy o výsledku objasňovania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ako podnet na začatie správneho konania obvodnému úradu, až do vydania rozkazu o uložení sankcie za priestupok bolo celkom isté, že pôjde o konanie správne. Po právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu sa policajný orgán domáhal podania prokurátorského opatrenia, a to protestu prokurátora proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok, nakoľko následne zistil, že vo veci sa javí podozrenie z trestného činu.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích a žalobných dôvodov dospel k záveru, že krajský súd nesprávne posúdil zásadu „ne bis in idem“, z ktorej vychádza preskúmané rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a zhodne aj stanovisko Ministerstva vnútra SR ako odvolacieho správneho orgánu. Správne orgány postupovali v rozpore so zákonom, ústavou a medzinárodnými právnymi predpismi, keď protestu prokurátora nevyhoveli a nezákonné rozhodnutie nezrušili. V proteste prokurátor na základe zadovážených skutkových podkladov náležite zdokumentoval, že skutkom, ktorého sa obvinený z priestupku dopustil dňa 21. februára 2013 spôsobil poškodenej svojej manželke ublíženie na zdraví s dobou liečenia v trvaní z 4 týždňov, z ktorých dôvodov potrestanie obvineného z priestupku rozkazom o uložení sankcie za priestupok zo dňa 5. apríla 2013 č. 2013/144-02 (napadnuté rozhodnutie protestom prokurátora), sa javí ako neudržateľné, vzhľadom na závažnosť skutku z pohľadu spoločensky nebezpečného, a preto v súlade so zásadou „ne bis in idem“, boli splnené zákonné

podmienky pre vyhovie protestu prokurátora, keďže napadnuté rozhodnutie v konečnom dôsledku nebolo vydané na základe skutočného stavu veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, § 492 ods. 2 S.s.p. zmenil tak, že zrušil rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 1. októbra 2013 obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pôsobnosť obvodného úradu prešla na okresný úrad v sídle kraja. Vzhľadom na tieto zmeny, do postavenia Obvodného úradu Vranov nad Topľou, odboru všeobecnej a vnútornej správy nastúpil z titulu zákonných zmien aj krajským súdom v záhlaví preskúmaného rozhodnutia uvedený Okresný úrad Vranov nad Topľou.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní, náhradu trov konania nepriznal, keďže mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.